

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น สรุปได้ว่าผลของการวิจัยได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาและสำรวจระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามตัวแปรเพศ ชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกลุ่มสาขาวิชา

2. สมมุติฐานการวิจัย

2.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ในแต่ละชั้นของแรงจูงใจอยู่ในระดับที่สูง

2.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นทั้งนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง แตกต่างกัน

2.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในแต่ละชั้นปี แตกต่างกัน

2.4 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่างกัน แตกต่างกัน

2.5 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา แตกต่างกัน

3. วิจัยดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้างนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2537 จำนวน 15 คณะ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 525 คน โดยเป็น นักศึกษาชายจำนวน 248 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 277 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตาม แนวทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ คือ แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 41 ข้อ โดยวัดชั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ 5 ชั้นคือ ชั้นความต้องการทาง สรีระ ชั้นความต้องการสวัสดิภาพและความมั่นคงปลอดภัย ชั้นความต้องการ ความรักและเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชั้นความต้องการภาคภูมิใจในตนเอง และชั้น ความต้องการรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องแท้จริง โดยแบบสอบถามนี้มีค่า ความเที่ยงเท่ากับ 0.91

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือราชการในการขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงคณบดีคณะต่างๆ ทั้ง 15 คณะ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขอเก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 6-24 กุมภาพันธ์ 2538

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.4.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจของนักศึกษา

3.4.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยใช้ค่าที และการวิเคราะห์ความ แปรปรวนแบบทางเดียว แล้วทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับสูง
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น อยู่ในระดับที่ "สูง" นั้น แต่นักศึกษาก็ยังเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาน้อยอยู่ ซึ่งในจุดนี้ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้วางนโยบาย กองกิจการนักศึกษาผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาระดับคณะ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษาระดับคณะ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ตลอดจนนักศึกษาผู้ทำกิจกรรมในชมรม ชุมนุมต่างๆ จะต้องปรับปรุงนโยบาย หรือหาแนวทางที่จะทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ ซึ่งมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว เข้ามาร่วมกิจกรรมนักศึกษาให้มากขึ้น

2. ผู้รับผิดชอบกิจกรรมดังที่กล่าวมาข้างต้น ควรปรับปรุงรูปแบบ หรือลักษณะของกิจกรรมให้เป็นที่น่าสนใจ มีประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อความชอบของนักศึกษาและเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่

3. ผู้รับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษา ควรจะให้นักศึกษาทุกคนได้รู้ และเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา อย่างละเอียด และชัดเจน เพื่อให้นักศึกษา

ที่เข้าร่วมกิจกรรมได้มีความรู้ และประสบการณ์จากการทำกิจกรรมนักศึกษาอย่างเต็มที่ และไม่เกิดความท้อแท้ในการทำกิจกรรม

4. การดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ควรจะมีการประสานงานกันอย่างดี โดยเฉพาะในด้านนโยบายและการจัดกิจกรรมต่างๆให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างผู้รับผิดชอบกิจกรรมทั้งในระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย

ข. ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. ควรจะมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในด้านรูปแบบหรือลักษณะกิจกรรมต่างๆด้วย เพื่อจะได้นำข้อมูลมาแก้ไขปัญหา ให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

2. ควรจะมีการศึกษาวิจัยในด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษา

3. ควรจะมีการศึกษาวิจัยเจาะลึกลงไป ในลักษณะเป็นการศึกษาเฉพาะด้าน ในปัญหาข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้อีกครั้งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่นักศึกษามองว่ากิจกรรมนักศึกษาไม่น่าสนใจ การทำกิจกรรมทำให้เสียเวลา หรือส่งผลกระทบต่อการศึกษา เป็นต้น

4. ควรจะมีการศึกษาวิจัยลักษณะรูปแบบการดำเนินการกิจกรรมนักศึกษา ที่เฉพาะเจาะจงลงไปในระดับกลุ่มย่อยของนักศึกษา ในระดับคณะ และในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรม ในลักษณะการปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบกิจกรรมนักศึกษาให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันมากขึ้น

5. ควรจะมีการศึกษาวิจัยในด้านพฤติกรรมความชอบ หรือไม่ชอบต่อกิจกรรมนักศึกษาด้วย

6. นอกจากการศึกษาปัญหาต่างๆในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา แล้ว ควรจะศึกษาข้อมูลในด้านอื่นๆจากผู้เกี่ยวข้องในด้านกิจกรรมนักศึกษาส่วนอื่นๆด้วย เช่น อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบทางด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น